

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXXIII.

ČÍSLO 2

FEBRUÁR 2025

Zatiahni na hlbinu

Pod'akovanie farníkom - Ekumenická bohoslužba - Pod'me putovať
Komu 2 % - Rok hĺbky - Kolekta - Padre Pio - Fašiangová vtipparáda

Sv. omša zo sviatku Zjavenia Pána a požehnanie Mestského úradu v Prievidzi, 6. januára 2025

Nechajme sa premieňať modlitbou

Otec sledoval svoje dieťa, ktoré sa snažilo preložiť veľký a ťažký kvetináč. Chlapec sa trápil, fučal, mrňal, ale kvetináč sa nepohol ani o milimeter. „Použil si všetky svoje sily?“ spýtal sa otec. „Áno,“ odpovedal chlapec. „Nie,“ povedal otec, „lebo si ma nepožiadal o pomoc.“

Na prahu nového tisícročia nás sv. Ján Pavol II. vyzval: „Zatiahni na hĺbinu a spustite siete na lov.“ Tento výrok nás pozýva nájsť v sebe priestor pre stretnutie s Bohom. Spomeňme si na Máriu, ktorá sedela pri Ježišových nohách, keď jej sestra Marta žiadala, aby jej pomohla. Ježiš jej odpovedal: „Marta, Marta, znepokojuješ sa pre mnohé veci, ale len jedno je potrebné. Mária si vybrala lepší podiel.“

V našom živote nás často pohltí každodenná rutina - práca, odpočinok, cestovanie - a na vnútorný život, modlitbu, na život zakorenenejší v Bohu, nám nezostáva čas. „Prišiel som, aby mali život a mali ho v hojnosti,“ hovorí Ježiš.

Keď sa stíšime a prestaneme sa rozptyľovať, Boh vstupuje do nášho života. Ak sa odovzdáme Božej vôli, začnú sa diať veľké veci. Keď zanikne naše pyšné „ja“, objaví sa skutočná veličina - Boh. Keď prestaneme bojovať s vlnami života, Boh ich utíši. Keď ustúpia naše temnoty, príde svetlo.

Je nevyhnutné pochopiť, že naše snaženie musí byť podložené modlitbou. Apoštoli mali bohatý úlovok, pretože boli ochotní spustiť siete do hĺbín, kde bežne nič nechytia. To znamenalo, že boli pripravení poslúchnuť Ježiša, podrobiť sa jeho vôli a veriť, že na jeho slovo sa deje všetko. „Na tvoje slovo spustím siete,“ povedal Peter.

Modlitba je miestom, kde sa učíme dôverovať. Je to umenie, ktorému sa musíme učiť celý život. Preto Kristus hovorí: „Treba sa vždy modliť a nikdy neustávať.“ Toto umenie sa začalo na rukách matky a pokračuje až do konca života. Ježiš je naším učiteľom modlitby. Aj my musíme znovu a znovu prosiť: „Pane,

nauč nás modliť sa.“ Lebo od modlitby sa možno aj odučiť, od modlitby si možno aj odvyknúť, dišpenzovať sa: „Nemám čas.“ Lenivosť našej prirodzenosti je v tejto oblasti priam obdivuhodná.

Modlitba je neustálym odtrhávaním sa od zeme, no my sme k nej často prilnutí všetkými svojimi zmyslami. Modlitba je pohľadom do neba, kým my sa pozeráme len na zem. Je to započúvanie sa do Božieho hlasu, aj keď nás ľahko upútajú „melódie“ tohto sveta.

Ak sa denne venujeme modlitbe, naučíme sa jej umeniu. Je to Duch Svätý, ktorý nás vedie a učí, čo a ako povedať Bohu. Preto si musíme položiť otázku: „Neprestal som dýchať atmosféru modlitby?“

Vytvoríme v sebe priestor pre Božieho Duha, aby nás mohol premieňať. Modlitba bude určovať kvalitu našej práce a bude prinášať ovocie nášho snaženia. Pomôže nám veriť, dúfať a milovať, aj keď nám v tom prekáža naša ľudská slabosť.

A tak prežívajme tento Jubilejný rok s túžbou zájsť na hĺbinu a nechať sa premieňať modlitbou. Použijme všetky svoje sily, aby sme sa posunuli v modlitbe, ktorá sa nám nakoniec stane príjemnou, ľahkou a nenahraditeľnou v živote viery.

Jozef Repko, farár

Pán kaplán Škovránek odplatil mladým ich návštevu v Leviciach

V sobotu 4. januára odplatil bývalý prievidský pán kaplán Pavol Škovránek mladým ich novembrovú návštevu v Leviciach a v rámci svojej dovolenky odsľúžil v Prievidzi mládežnícku sv. omšu. Súčasný pán kaplán Oto Dokoupil mu prepustil miesto pri oltári a namiesto toho sa pridal hrou na klávesoch k zboru Škovránky, na čo inokedy tiež veľmi nemá príležitosť.

Hoci návšteva pána kaplána Škovránka v Prievidzi bola prekvapením, správa sa medzi veriacimi počas sobotného dňa predsa len rozniesla. A tak sa farský kostol naplnil mladými i staršími, ktorí využili túto príležitosť a prišli sa modliť k Bohu plní vďaky za to, čo počas mládežníckych omší mohli načerpať v minulých rokoch; no zároveň i plní nádeje z očakávania toho, čo prichádza.

Pán kaplán Škovránek ich povzbudil slovami o láske ako o najkrajšom svetle, ktoré sa nás chce dotknúť a ktoré ničí tmu, čo je v nás. Toto svetlo nás učí pozerieť sa na samých seba Božou optikou - optikou lásky. „Bez svetla náš život nie je možný. Bez Boha by sme tu neboli. Bez bohočloveka Ježiša by človek nezistil, že môže milovať a svietiť aj obyčajným pohľadom. Preto nás všetkých prosím - svietme maximálne tak, ako sa dá. Aj v tento

večer. Aj tam, kde nebude svetlo. Ale vy sviette,“ ukončil príhovor pán kaplán.

Po skončení sv. omše sa, ako býva zvykom, konala aj krátka adorácia. Ani po nej sa však ľudia nerozchádzali a aj napriek treskúcej zime zotrvali pred kostolom v rozhovoroch s pánom kaplánom ešte dlhý čas.

Text: Petra Humajová
Foto: Mária Melicherčíková

Pod'akovanie za službu vo farnosti

V nedeľu 19. januára 2025 sa vo farskom pastoračnom centre uskutočnilo novoročné stretnutie pastoračných, liturgických a katechetických spolupracovníkov farnosti Prievidza - mesto.

Pán farár Jozef Repko pozval na neformálne stretnutie všetkých, ktorí slúžia vo farnosti na akomkoľvek (viac či menej) viditeľnom mieste. Okrem neho sa stretnutia zúčastnili aj ďalší kňazi - pán kaplán Oto Dokoupil, pátri piaristi Matúš Palaj, Peter Valachovič a prišiel aj fráter Šimon Chrzaser.

Keďže počet spolupracovníkov a dobrovoľníkov je (vďaka Bohu) väčší ako kapacita pastoračného centra, stretnutie sa konalo v priebehu nedeľného popoludnia na dvakrát. Postupne sa tu stretli kostolníci, kvetináry, tí, čo upratujú a zdobia

naše kostoly, lektori, akolyti, organisti, hudobníci, zvukári, pracovníci charity, členovia farskej pastoračnej a ekonomickej rady, redakčná rada časopisu Bartolomej, ale tiež tí, ktorí sú poruke, keď treba akokoľvek pomôcť.

Stretnutie sa začalo krátkou spoločnou modlitbou a poďakovaním pána farára všetkým, ktorí sa aktívne podieľajú na fungovaní farnosti. Potom nasledoval priestor na rozhovory, zdieľanie, diskusiu a posedenie pri občerstvení, káve či koláčiku.

Táto príjemná januárová nedeľa bola po-

d'akovaním všetkým, bez ktorých by farnosť nefungovala; všetkým, ktorí slúžia potichu, verne a zodpovedne. Ako povedala jedna účastníčka: „My si tu d'akujeme navzájom; kňazi laikom, laici kňazom - a všetci Pánu Bohu.“

A o tom to celé je. O poďakovaní sa, o priestore na spoločne prežitý čas, o možnosti porozprávať sa i o milej ľudskej skúsenosti, koľkých rôznych ľudí spája služba vo farnosti, v našej miestnej Cirkvi.

Text a foto: Mária Kvetová

Ekumenická bohoslužba pripomenula, čo kresťanov spája

V sobotu 25. januára 2024 sa konala v piaristickom Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi ekumenická bohoslužba za účasti kresťanov rôznych cirkví. Hlavným cieľom bohoslužby bolo spoločne sa modliť za jednotu kresťanov.

Zamyslenia na bohoslužbe s ústrednou otázkou „Veríš tomu?“ (porov. Jn 11,26) boli inšpirované Jánovým evanjeliom. Zostavili ich bratia a sestry z kláštornej komunity Bose v severnom Taliansku pri príležitosti pripomienky 1700. výročia Prvého ekumenického koncilu kresťanov, ktorý sa konal v Nicei neďaleko Carihradu v roku 325 po Kristovi.

Ekumenickej bohoslužbe predsedali Jozef Repko - farár Rímskokatolíckej cirkvi, farnosti Prievidza-mesto, Lea Pavlišáková - zborová kapláňka Cirkvebného zboru Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Zemianske Kostolány, Jozef Durkot - správca Gréckokatolíckej farnosti svätých Sedmopočetníkov v Prievidzi a Alexej Muráň - kazateľ Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Hostom bol aj Peter Mláka, zástupca za kresťanské spoločenstvo Dom na skale - Slovo života Prievidza, a ďalší bratia a sestry vo viere. Homíliu predniesla zborová kapláňka Lea Pavlišáková. Okrem reflexie textu Jánovho evanjelia sa upriamila aj na skúsenosť apoštola Tomáša, ktorý nechcel v Ježišovo zmŕtvychvstanie uveriť, kým sa sám nepresvedčil. Bohoslužba bola zakončená obradom,

v ktorom boli prítomní vyzvaní, aby slávil svoju spoločnú vieru. Po tom, ako dostali sviečku, si rozšírili po kostole medzi sebou plameň na znak svetla vzkrieseného Krista, spoločne zarecitovali Nicejsko-carihradské vyznanie viery a horiace sviece postupne priniesli pred obojstranný stôl.

Po bohoslužbe pripravili organizátori aj krátku moderovanú diskusiu zakončenú agapé v priestoroch piaristickej školy. Vznikol tak priestor na to, aby si zástupcovia cirkví vymenili informácie o svojich aktivitách, viac sa spoznali a hľadali možnosti vzájomnej spolupráce.

Text: Alojz Vlčko

Foto: Mária Melicherčíková

Logo a motto Jubilea 2025

Logo Jubilea zobrazuje štyri postavy prichádzajúce zo všetkých svetových strán. Postavy sa navzájom objímajú na znak bratstva a solidarity. Postava stojaca vpredu sa drží kríža. Je to nielen znak viery, ktorú táto postava objíma, ale aj nádeje, ktorú nemožno nikdy opustiť. Nádej potrebujeme vždy a najmä vo chvíľach najväčšej núdze.

Pod postavami sú rozbúrené vlny. Tieto symbolizujú fakt, že životná púť neprebíha vždy hladko v pokojných vodách. Okolnosti nášho každodenného života a aj udalosti vo svete si často vyžadujú väčšiu výzvu k nádeji.

Preto by sme nemali prehliadať spodnú časť kríža, ktorá sa rozširuje a nadobúda tvar kotvy, spustenej do rozbúrených vln. Kotva je symbolom nádeje. Námorníci pomenovali kotvou nádeje záložnú kotvu, ktorá sa používa v čase núdze, hlavne počas búrok na stabilizáciu lode.

Logo Jubilea znázorňuje cestu pútnika nie ako individuálnu záležitosť, ale skôr ako niečo spoločné, čo sa vyznačuje rastúcou dynamikou, ktorá vedie človeka stále bližšie ku krížu.

Kríž zobrazený v logu nie je statický, ale je dynamický. Skláňa sa k ľudstvu, akoby mu chcel vyjsť v ústrety, nenecháva ho osamote, ale ponúka mu istotu svojej prítomnosti a istotu nádeje.

V spodnej časti loga je napokon jasne znázornené zelenými písmenami motto Jubilejného roka 2025: Pútnici nádeje.

Autorom loga je taliansky umelec Giacomo Trivisani, ktorého návrh vybrala výberová komisia na čele s pápežom Františkom z 300 súťažiacich návrhov.

Podľa www.jubileum2025.sk a Jubileum 2025 - Duchovný sprievodca svätým rokom pripravila Martina L.

Prosba pápeža Františka ZA MILOSTI JUBILEA

Otče na nebesiach,
vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi,
našom bratovi,
si nám daroval vieru
a skrze Ducha Svätého si do našich
srdiec vliel lásku.
Daj, nech viera a láska prebudia v nás
blaženú nádej na príchod tvojho kráľovstva.
Nech nás tvoja milosť premení
na starostlivých pestovateľov semien
evanjelia,
ktoré zúrodnia ľudstvo a vesmír

v dôvernom očakávaní
nového neba a novej zeme,
keď sa po porážke zlých mocností
navždy zjaví tvoja sláva.
Nech milosť tohto jubilea
oživí v nás, pútnikoch nádeje,
túžbu po nebeských dobrách
a vyleje na celý svet
radosť a pokoj
nášho Vykupiteľa.
Tebe, svätý Bože,
nech je vo večnosti
chvála a sláva na veky vekov.
Amen.

Franciscus

Projekt Putujeme k svätým bránam

V rámci Jubilejného roka 2025 je pre veriacich pripravený projekt Putujeme k svätým bránam, ktorý ponúka možnosť spoznávať rímske sväté brány a prehľbovať duchovný život prostredníctvom biblických motívov z dejín spásy.

Plagát so zobrazením štyroch hlavných rímskych bazilík, doplnený o okienka na nálepky svätých brán, bude sprevádzať účastníkov na tejto jedinečnej duchovnej ceste. Od februára do konca Veľkonočného obdobia budú postupne pridávané nálepky a videá s duchovným slovom spišského biskupa Františka Trstenského, ktorý priblíži ich motívy a spojenie s nedelňým Božím slovom či liturgickými sviatkami.

Súčasťou projektu sú interaktívne materiály, katechézy a úlohy, ktoré pomôžu účastníkom hlbšie sa ponoriť do témy a aktívne sa zapojiť do duchovného programu. Na konci projektu, po sviatku Turíc, bude prebiehať vyhodnotenie a losovanie cien. Hlavnou cenou je maskot Jubilea 2025 s názvom Luce, ktorý spolu s ďalšími te-

matickými predmetmi poslúži ako milá spomienka na túto duchovnú cestu.

Do projektu sa môžete zapojiť objednaním plagátu, sledovaním týždenných videí a riešením interaktívnych úloh dostupných cez QR kód na plagáte. Správne odpovede zaslané organizátorom umožnia účasť v záverečnom žrebovaní. Viac informácií a materiály je možné nájsť na stránkach www.dkuspis.sk.

Diecézny katechetický úrad Spišskej diecézy pod vedením Viktora Pardela pozýva všetkých veriacich pripojiť sa k tejto výnimočnej výzve a spoločne spoznávať jubilejné brány v Ríme.

Podľa tkkbs.sk
Martina L.

Milí mladí priatelia,

srdečne vás pozývame na jedinečnú púť do Ríma v lete 2025 (28. júla - 3. augusta), ktorá sa uskutoční v rámci Jubilejného roka. Tento výnimočný rok milosrdenstva je príležitosťou zažiť Božiu blízkosť, načerpať duchovnú silu a prehĺbiť svoju vieru spolu s mladými ľuďmi z celého sveta. Podme spoločne putovať a tvoriť spoločenstvo s Bohom, medzi sebou, ale aj s ľuďmi zo všetkých kontinentov! Na túto cestu s vami sa teší pán kaplán Oto Dokoupil a tiež medzinárodná Komunita Emanuel.

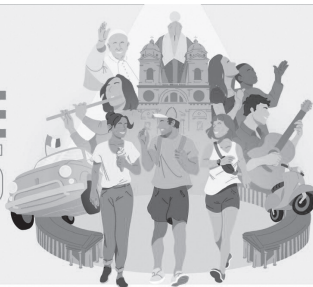
Nechajte sa pozvať na cestu viery, obnovy a objavovania. Rím v Jubilejnom roku 2025 nemusí byť len cieľom, ale môže byť začiatkom niečoho väčšieho - vašej osobnej púte s Bohom. Staňme sa spoločne pútnikmi nádeje, aby sme ju mohli niesť aj do tohto sveta! (Viac informácií sa dozviete u pána kaplána.)

P
O
Z
V
Á
N
K
A

Registrácia

JUBILEE
2025

FOR THE YOUTH
AGES 18 TO 30

Klaňať sa na každom mieste

Vo svätej liturgii svätého Jána Zlatoústeho pokračujeme čoraz ďalej - aj do hĺbky. Na posledy sme dvíhali svoje srdcia k nebu „*Hore srdcia!*“ a vzdávali vd'aky „*Vzdávajte vd'aky Pánovi,*“ za všetky diela, ktoré vykonal pre nás, ľudí. A keďže bolo obdobie tesne po Bohozjavení (čiže po Kristovom narodení - Boh sa zjavil v tele; a po Jeho krste v Jordáne - Boh sa zjavil v Trojici), našu vd'aku sme zamerali týmto smerom. Dnes sa pozrieme na modlitbu vd'aky, ktorú sa modlí kňaz potichu.

Ľud spieva: „*Je dôstojné a správne klaňať sa Otcu i Synu, i Svätému Duchu, Trojici jednopodstatnej a nedeliteľnej.*“ Táto veta v sebe nesie aj teologický prvok - Trojica je jednopodstatná a nedeliteľná. Dané slová často počujeme v liturgii. Sú reakciou na falošné heretické učenia o rozdielnych podstatách božských osôb alebo o ich vzájomnej podriadenosti. Napr. ešte aj dnes niektorí chápu Svätého Ducha ako nejakú energiu, silu, ktorá vychádza od Otca. Svätý Duch je však Božská osoba. On je KTO, a nie ČO.

Boh panuje na každom mieste

Kým ľud spieva, kňaz v tichosti dopĺňa tento spev svojou modlitbou vd'aky: „*Na ozaj je dôstojné a správne ospevovať ťa a zvelebovať, chváliť ťa a vzdávať ti vd'aky i klaňať sa ti na každom mieste tvojho panovania.*“

Táto časť modlitby vychádza z výziev sv. apoštola Pavla: „*Chcem teda, aby sa muži modlili na každom mieste.*“ (1 Tim 2,8), „*pri všetkom vzdávajte vd'aky,*“ (1Sol 5,18), „*ustavične vzdávajte vd'aky za všetko Bohu*“ (Ef 5,20). Vzdávať vd'aky je potrebné na každom mieste, lebo Boh je všadeprítomný, ako hovorí aj Žalm 136: „*Obklopuješ ma spredu i zozadu... Ak vystúpim na nebesia, ty si tam; ak zostúpim do podsvetia, aj tam si.*“

Boh panuje na každom mieste a niet miesta bez jeho moci. Možno to znie pre niekoho prekvapivo, ale Božia moc je prítomná aj v pekle. No toto miesto je zároveň miestom, kde isto nie je prítomnosť vzdávanie vd'aky. A keďže neprítomnosť

vd'aky je jedným zo znakov pekla, dávajme si pozor, či to isté nechýba aj v našich srdciach: „*Vzdávajme vd'aky Pánovi!*“

Za čo vzdávať vd'aky

Tichá modlitba kňaza pokračuje: „*Lebo ty si Boh nevýslovný, nepochopiteľný, neviditeľný, ty i tvoj jednorodený Syn i Duch tvoj Svätý. Ty si nás z nebytia priviedol k bytiu, a tých, čo padli, znova si pozdvihol a neprestajne si konal všetko, aby si nás voviedol do neba a daroval nám svoje budúce kráľovstvo.*“

Naše nebytie či bytie nie je v našich silách. Svoju existenciu nemá nikto sám zo seba. Bytie - existencia stvoreného sveta - má pôvod u Boha. Čo má pôvod u nás, to je náš pád - naše vzdialenie sa od Boha. No Boh nás aj tak znova a znova pozdvihuje v neustálej túžbe voviesť nás do neba.

„*Za toto všetko vzdávame vd'aky tebe i tvojmu jednorodenému Synu i Svätému Duchu, za všetky dobrodenia, ktoré sa nám dostali, známe i neznáme, zjavné i skryté.*“ Kvôli tomu, že naše oči sú tak veľmi sústredené na tento svet (stále hľadáme to, čo je viditeľné; to, čo sa dá uchopiť, prepočítat, finančne oceniť), sú nám mnohé dary neviditeľné, skryté, neznáme. Vidieť ich si vyžaduje zmenu srdca - zmýšľania (metafyzika). Skúsme začať našu „metanoju“ práve vkladaním slov vd'aky do našich modlitieb.

Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Hrdinovia dnešných dní

Pre mnohých z nás sa vojna na Ukrajine stala niečím, na čo sme si tak akosi „zvykli“. Ale je veľa tých, ktorí stále pomáhajú trpiacim ľuďom na Ukrajine.

V blízkosti východoukrajinského mesta Slavjansk, pár kilometrov od frontu, vzniklo za pomoci slovenských dobrovoľníkov Slovenské humanitárne centrum. Ide o miesto v blízkosti fary, kde pôsobí obetavý miestny kaplán Julián, ktorý sa venuje najnúdznejším.

Humanitárne centrum

Humanitárne centrum slúži na skladovanie humanitárnej pomoci. Má aj provizórnu kuchyňu s chladničkou a pieckou na varenie. Je v ňom tiež priestor na spanie pre ľudí, ktorí potrebujú dočasné ubytovanie, keď utekajú z vojnových oblastí. Srdcom centra je študent z Oravy Marek Janiga, humanitárny pracovník a predseda občianskeho združenia Spolu pomáhať. Spolu s dobrovoľníkmi zo Spišskej katolíckej charity sa im podarilo úžasné dielo, ktoré pomôže mnohým ukrajinským ľuďom.

Záujemcovia môžu podporiť centrum na internetovej stránke Donio.sk pod názvom Slovenské humanitárne centrum.

Naložené auto

Úžasným človekom, ktorý roky pomáha na Ukrajine, je slovenská rehoľná sestra Katarína Pajerská (na fotografii). V spolupráci s ukrajinskou charitou vozí do oblastí blízko frontu veľkým autom tony humanitárnej pomoci. Teraz v januári mala napr. auto naložené základnými potravinami, plienkami, dekami, drogériou a teplým oblečením. Pred Vianocami viezla darčeky zo všetkých kútov Ukrajiny a sveta. Keď prechádza oblasťou Donecka v blízkosti frontu, cesty sú na mnohých miestach lemované páskami, za nimi sú zamínované polia. Zničené mosty, pahýle obhorených budov, domy bez striech a okien, všade iba ruiny, skaza, zhoreniská. Tisíce

utečencov bez domova. Ľudia si želajú iba jediné: „Aby nás už nestrielali.“

Berkat

Nezisková organizácia Berkat na čele s pánom Ivanom Sýkorom z Prievidze pomáha na Ukrajine od jej napadnutia ruskými vojskami. Od začiatku vojny pomohli Ukrajine vďaka 3 000 darcom materiálom v hodnote 600 000 €. Tisícim vojakom na fronte zachránili život!

Zdravotné škrtidlá, končatinové turnikety pomáhajú zastaviť krvácanie svojpomocne. Chemické ohrievače prstov pomáhajú vojakom prekonať chlad. Hemostatické gázy zastavujú krvácanie tam, kde sa nedajú použiť turnikety alebo škrtidlo. Elektrocentrály, generátory a nabíjacie stanice, ktoré prinášajú vojakom teplo a svetlo, sú veľmi žiadané nielen kvôli zime, ale aj pre cielene ničenie ukrajinskej energetickú infraštruktúru.

Ich krabičky radosti pre deti a dospelých už tretí rok prinášajú radosť v Charkivskej oblasti.

Sme hrdí na týchto úžasných ľudí a mnohých ďalších, ktorí nezištne pomáhajú tým, ktorí žijú v nepredstaviteľných podmienkach, bojujú a zomierajú za slobodu svojej krajiny.

Elena Cagaňová, členka Klubu priateľov misií

Rozlúčka so starým rokom

Spoločenstvá najstarších členov PIAR-u zorganizovali spoločnú rozlúčku so starým rokom. Silvestru predchádzala niekoľkotýždňová príprava, prihlasovanie sa účastníkov a formovanie programu. Prihlásilo sa 90 ľudí, prím hrali rodiny s deťmi, bolo ich 37.

Stretnutie sa začalo svätou omšou o 17:00 v piaristickom Kostole Najsvätejšej Trojice. Spoločenstvo sa potom presunulo do telocvične piaristickej školy. Nasledovala večera s výbornou kapustnicou a švédskymi stolmi, ktoré sa prehýbali pod dobrotami. Večerný program sa začal chválami, duchovným príhovorom pátra Matúša Palaja, SchP, bilancovaním aktivít spoločenstva. Pokračoval súťažami pre deti, eRko tancami a tanečnými kolami. Vrcholom bola tombola s vyše tridsiatimi cenami. Do spoločenstva zavítali aj ostatní pátri piaristi - páter Juraj Ďurnek, SchP, páter Peter Valachovič, SchP, a fráter Šimon Chrzaser, SchP.

Okolo 23:15 sa spoločenstvo spojilo s mladším spoločenstvom PIAR-u. V kostole spoločne adorovali a chválili Pána až do polnoci. Následne sa všetci presunuli na školský dvor a zažehli si požehnaný nový rok. Zábava a milé rozhovory v priateľskej atmosfére pokračovali až do tretej hodiny rannej.

Za príjemné strávenie spoločného času na prelome rokov ďakujeme našim pátrom piaristom, ktorí nám umožnili využiť priestory telocvične a školského dvora, a najmä nášmu nebeskému Otcovi za dary radosti, spoločenstva a bratstva.

Peter Schmidt

Piaristická škola otvorila svoje brány pre budúcich študentov

Vo štvrtok 30. januára sa na piaristickej škole uskutočnil Deň otvorených dverí, ktorý prilákal žiakov základných škôl a ich rodičov. Návštevníci mali možnosť spoznať školu, jej priestory, stretnúť sa s učiteľmi a zažiť množstvo zaujímavých aktivít.

Po príchode ich privítali učitelia, ktorí ich sprevádzali školou a ochotne odpovedali na všetky otázky. Program bol pestrý a interaktívny, ponúkal experimenty v chemickom laboratóriu, kde si návštevníci vychutnali zmrzlinu pripravenú s pomocou tekutého dusíka. V biologickej učebni si mohli pozrieť meranie oxidu uhličitého a pokles kyslíka pri dýchaní. Jazyková kaviareň bola ideálnym miestom na ponorenie sa do cudzích jazykov - angličtiny, nemčiny, španielčiny a francúzštiny, pri príjemnej atmosfére a šálke čaju. Pre záujemcov o fyziku a geografiu boli pripravené pokusy s optickými ilúziami a simulácia zemetrasenia. Okrem toho bola návštevníkom predstavená aj Stredná odborná škola, ktorá im poskytla informácie o ďalších možnostiach vzdelávania a odboroch.

Deň otvorených dverí na piaristickej škole bol skvelou príležitosťou na získanie nových

zážitkov a informácií, ktoré žiakom pomôžu pri rozhodovaní o ich budúcnosti.

Text: Simona Lomnická

Foto: Soňa Kašubová

Pozvanie pre manželov na spoločnú oslavu na "Valentína"

Aj tento rok sa v Prievidzi uskutočnia aktivity v rámci Národného týždňa manželstva (NTM), ktorý bude prebiehať od 10. do 16. februára. Jeho témou je *Beh na dlhú trať*. Ako uvádzajú iniciátori aktivity, manželstvo je beh na dlhú trať „nie preto, že by to bola súťaž alebo zápas, ale preto, že si vyžaduje trpezlivosť, vytrvalosť a ochotu prekonávať prekážky spoločne“.

„Manželstvo je tiež o prispôbení tempa,“ hovoria iniciátori ďalej. „Niekedy musíte spomaliť, keď váš partner potrebuje čas na oddych alebo riešenie svojich výziev, a inokedy zas zrýchliť, aby ste spolu prekonali náročné obdobia. Nie je to iba o cieľi, ale aj o ceste, ktorú spoločne zdolávate. Je to priestor, kde sa učíte o sebe, o láske a o tom, čo znamená byť tímom.“

A čo je najdôležitejšie? Spomaliť, občas sa obzrieť späť a osláviť všetky malé víťazstvá. Preto pozývame všetkých manželov „spomaliť“ a zúčastniť sa v piatok 14. februára 2025 na večernej sv. omši o 18:30 u piaristov. Je to pozvanie na oslavu „malých víťazstiev“, kde si manželia počas sv. omše budú môcť obnoviť svoj manželský sľub, zastaviť sa a načerpať počas Večera milosrdenstva (adorácie, ktorú pripraví Komunita Emanuel) a posilniť sa i povzbudiť na agapé či sprievodných aktivitách na chodbách kostola a školy.

Národný týždeň manželstva je súčasťou medzinárodnej kampane Marriage week international, ktorá prebieha v týždni osláv sv. Valentína. História NTM sa začala písať v roku 1997 v Anglicku.

Na Slovensku sa slávi od roku 2011. Tvorcom tejto myšlienky je Richard Kane, ktorý chcel spolu so svojou manželkou Mariou poukázať na význam manželstva v živote človeka. Aktivity k Národnému týždňu manželstva v našej farnosti sa pripravujú v spolupráci pátrov piaristov, kňazov farnosti Prievidza-mesto, Komunity Emanuel, Piaristickej fraternity a komunity piaristickej školy. Viac informácií o aktivitách v rámci celého Slovenska nájdete na: www.ntm.sk.

Anežka Kútiková

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ
MANŽELSTVA

POZVÁNKA

14. 02. 2025

PIARISTICKÝ KOSTOL

18:30 SV. OMŠA

19:30 VEČER MILOSRDENSTVA

+ agapé

 Národný týždeň manželstva

10. 02. - 16. 02. 2025

TÉMA: *Beh^{na} dlhú trať*

Novinky z piaristickej školy

Podpora talentov vo vede a výskume

Kto má odvahu desiatky hodín tráviť v laboratóriu alebo v teréne, ďalšie hodiny pri počítači štúdiom literatúry a spracovávaním výsledkov, prípravami prezentácií a posterov, s vedomím, že výsledok je neistý? A predsa sú medzi nami takíto ľudia a na našej škole dvaja žiaci vďaka tomu mali možnosť zažiť (takmer) celý cyklus vedeckej práce od nápadu až po publikovanie a vedecké konferencie. Karolína Kulichová sa po postupe na krajskom kole zúčastnila celoslovenskej prehliadky žiackych výskumných projektov Amavet - Festival vedy a techniky na Bratislavskom hrade. Vďaka pozvaniu od ŠIOV sa následne zúčastnila aj na vedeckej konferencii stredoškolákov Mladá nádej slovenskej vedy na Smolenickom zámku, kde konzultovala svoje výskumy s odborníkom na skúmanú problematiku fyto-remediácie. Karolína Kulichová a Ján Jozef Liener dostali pozvanie aj na Vedeckú konferenciu s medzinárodnou účasťou na STU v Bratislave - Ukáž svoju chémiu. Boli súčasťou nesúťažnej časti - posterovej sekcie pre stredoškolákov. Výstupom konferencie býva elektronický zborník recenzovaných príspevkov, takže vďaka tomu majú aj svoju prvú oficiálnu

publikáciu a o ich výsledkoch sa môžu dozvedieť iní výskumníci. Za ich vytrvalosť „klobúk dole“! (foto vľavo)

Vítazka v speve

Naša soškárika Soňa Findorová z 1. H triedy vyhrala celoslovenské kolo v súťaži Pop-Star v speve. Srdečne jej gratulujeme. (foto vpravo)

Youtube ako výučbový nástroj na SOŠ-ke? Prečo nie?

Akým spôsobom tvoriť poznámky z preberaného učiva? Dať žiakom poznámky na papier, alebo text vo Wordu či PDF-ku? Alebo powerpointovú prezentáciu s ukážkami, kam kliknúť, aby sme dosiahli požadovaný efekt? Alebo využiť Canvu? Nakoniec sa však ako najefektívnejší spôsob tvorenia „poznámok“ z hodín, kde sa žiaci učia tvoriť 3D modely a animácie v programe Blender, ukázali výučbové videá. A tak nezostalo nič iné, len si vytvoriť kanál na YouTube a nahráť prvé video - veď učenie je srandy kopec. Žiaci si videá môžu prehrávať vlastným tempom, zastaviť ich, pustiť znovu, ak je to potrebné, čo je veľmi praktické a žiakmi vítané. Ak vzniknú nejasnosti, spolu

si ich prejdeme na hodine. Samozrejme, nechceme si to nechať len pre seba. Vi-deá sú dostupné každému, kto má chuť sa naučiť niečo nové.

S piatakmi v knižnici

Hodiny slovenského jazyka a literatúry sme si 21. januára so žiakmi 5.B oživilí návšte-vou Hornonitrianskej knižnice v Prievidzi,

na ktorú sme sa už dlhšie pripravovali. Pre viacerých piatakov sú pravidelné návštevy knižnice bežnou rutinou a čítajú nepretr-žite - prečítané knihy vrátili, vypožičali si nové. Pre deti, ktoré knižnicu v tomto škol-skom roku ešte nestihli navštíviť, to bola zase príležitosť na pripomenutie si, ako táto významná inštitúcia v meste funguje.

Pripravila: Elena Blašková, Foto: archív školy

Pripravuje sa Kurz pre rodičov tínedžerov

„Rodičia tínedžerov stoja pred t'ažkou dilemou: ako im pomôcť, keď pomoc odmietajú, ako ich usmerňovať, keď usmerňovanie neznášajú, ako s nimi komu-nikovať, keď pozornosť, ktorú im prejavujeme, chápú ako útok.“ Haim Ginott (psychológ)

Aj na tieto dilemy môžu rodičia hľadať odpovede na **Kurze pre rodičov tínedže-rov**. Kurz je vhodný pre všetkých, ktorí „žijú“ s tínedžermi - predovšetkým pre tých, ktorí s nimi sú denno-denne. Od-porúčame vám zúčastniť sa a to aj spolu s vašim manželom/manželkou.

Kurz pozostáva z piatich príjemných stretnutí pri občerstvení, prednášky a dis-kusii v skupinách. Okrem tém, ktoré zaznejú z úst odborníkov formou prezentácie z DVD, si budete môcť vypočuť aj názory tínedže-rov a rodičov, ktorí sa s týmto kurzom už stretli. Stretnutia sa konajú raz za týždeň od 16:30 do 19:00 päť týždňov za sebou.

Kurz je organizovaný zdarma. Prosíme účastníkov len o zakúpenie príručky (na prvom stretnutí) v cene 4 €. Dobrovoľne je možné prispieť na náklady spojené s občerstvením.

Prihlásenie na kurz prebieha prostred-níctvom QR kódu z plagátu alebo elek-tronického formulára (link naň nájdete na www.piaristi-pd.sk). V prípade otázok môžete napísať na anez.ku@gmail.com. Verím, že prijmete naše pozvanie a strá-vime spolu päť zábavných a poučných večerov.

Anežka Kútiková

KURZ PRE RODIČOV TÍNEĎŽEROV

začínáme 12. 03. 2025

5-krát v stredu
od 16:30-19:00

TÉMY STRETNUTÍ:

- Mať cieľ stále pred očami
- Napĺňanie potrieb našich tínedžerov
- Stanovenie hraníc
- Rozvíjanie emocionálneho zdravia
- Pomáhať im správne sa rozhodovať

LEKTORI: Nicky a Sila Lee

PRIHLASOVANIE

do 01. 03. 2025

Podporte dvoma percentami organizácie z našej farnosti

Aj tento rok je možné pomôcť v mnohých oblastiach poukázaním takzvaných dvoch percent z dane. Podporiť nimi môžete viaceré organizácie pôsobiace v našej farnosti.

Charita - dom sv. Vincenta

Nezisková organizácia Charita - dom sv. Vincenta, ktorú založila farnosť Prievidza-mesto, poskytuje sociálne služby ľuďom v núdzi. Jej hlavnou činnosťou je každodenné poskytovanie stravy ľuďom bez domova. Prevádzkuje aj nocľaháreň v zimnom období, výdajňu šatstva a obuvi a poskytuje možnosti hygienickej očisty.

- IČO: 45735301
- Právna forma: Nezisková org. poskytujúca všeobecne prospešné služby
- Názov: Charita - dom sv. Vincenta, n. o.
- Sídlo: Košovská cesta 60/19, 97101 Prievidza

2%

Mobilný hospic sv. Lujzy

Nezisková organizácia Sv. Lujza poskytuje ambulanciu všeobecného lekára, mobilný hospic a ponúka aj služby požičovne zdravotných pomôcok. Na Hornej Nitre sa stará o ťažko chorých, zomierajúcich a ich rodiny. Mobilný hospic je určený pacientom s chronickou nevyliciteľnou, pokročilou chorobou s časovo obmedzeným prežívaním, ktorí túžia stráviť záver svojho života vo svojom domácom prostredí.

- IČO: 42146003
- Právna forma: Nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby
- Názov: Sv. Lujza, n.o.
- Sídlo: Ul. M. R. Štefánika 1135/29, 97251 Handlová

Fyzická osoba, ktorá v roku 2024 vykonávala dobrovoľnícku činnosť podľa zákona o dobrovoľníctve počas najmenej 40 hodín, o čom doloží písomné potvrdenie vydané prijímateľom dobrovoľníckej činnosti alebo vysielajúcou organizáciou, môže poukázať podiel do výšky 3 % dane.

Podrobné inštrukcie a formuláre k poukázaniu dvoch percent z dane nájdete napríklad na stránke www.slovensko.sk.

Podpora piaristickej školy

Združenie rodičov pri Piaristickej spojenej škole Františka Hanáka v Prievidzi podporuje výchovu v cirkevnej škole. Poukázaním dvoch percent na tento účel pomôžete pripraviť pre deti a mládež krajšie podujatia a príjemnejšie prostredie, v ktorom sa budú vzdelávať.

- IČO: 36128805
- Právna forma: Občianske združenie
- Názov: Združenie rodičov pri Piaristickej spojenej škole Františka Hanáka v Prievidzi
- Sídlo: A. Hlinku 460/44, 97101 Prievidza

2%

Prievidzskí skauti

Pre deti a mládež prievidzskí skauti organizujú celoročnú voľnočasovú činnosť v klubovni, pravidelné aktivity v prírode a najmä letný skautský tábor. Základom systému skautskej výchovy a seba výchovy je sľub riadiť sa skautským zákonom a vykonať každý deň aspoň jeden dobrý skutok.

- IČO: 36121231
- Právna forma: Občianske združenie
- Názov: Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza
- Sídlo: A. Žarnova 860/5, 97101 Prievidza

Je pre mňa prirodzené budovať priateľské vzťahy

Mladá žena, ktorá v práci pomáha objavovať svet ukrytý v knihách a vo voľnom čase vyhľadáva spoločnosť mladých, vlastnej rodiny a spriaznených duší. S rozprávaním o svojom prirodzenom talente extrovertnosti a radosti zo stretávania sa s ľuďmi, o prežívaní svojej viery a zladení pracovného a súkromného života sa s nami v rozhovore podelila Miroslava Melicherčíková.

▪ **Mirka, si súčasťou Spoločenstva Piar, ktoré aktuálny školský rok 2024/2025 prežíva ako „Rok hĺbký“. Čo bolo podnetom pre túto tému? Čím je tento rok pre spoločenstvo výnimočný?**

Každý školský rok sa už v predstihu ako lídri spoločenstva modlíme za to, akú tému má pre naše spoločenstvo Pán Boh pripravenú. Tento rok sme sa zjednotili práve na téme hĺbk. Ľudia zo spoločenstva hľadajú, ako prehĺbiť svoj vzťah k Bohu, a preto sa aj veľa modlíme a formujeme v modlitbe - či už v duchovných obnovách, kázňach a vyučovaniach pátrov piaristov na piatkových večerných sv. omšiach, alebo na škole modlitby, ktorá prebiehala pred štvrtkovými sv. omšami. Pre mňa osobne je tento rok veľmi aktuálnym, lebo ku mne veľmi prehovára Božie slovo v statiach, kde sa hovorí o budovaní koreňov, aby mohli priniesť dobré ovocie.

▪ **Ako vnímaš moment vlastného obrátenia?**

Svoje obrátenie by som nenazvala úplne

momentom, bol to skôr proces. Pochádzam z veriacej rodiny, za čo som veľmi vďačná. Už ako malé dievča som sa so starou mamou predmodlievala pred sv. omšami ruženec a chodievala som s mamou na rôzne pobožnosti a sv. omše. V puberte síce boli momenty, keď som sa od Boha vzdälovala, no v správnom čase som začala Boha spoznávať osobnejšie aj vďaka projektu Godzone a ľuďom zo Spoločenstva Piar, s ktorými som sa stretla počas štúdia na Gymnázium V. B. Nedožerského. V roku 2014 som sa vďaka nim dostala do Spoločenstva Piar, kde som našla svoj duchovný domov a priestor na rast.

▪ **Čo tebe osobne pomáha v duchovnom napredovaní? Ktoré momenty pohli tvojím srdcom a v čom sa tvoj život zmenil?** Za kľúčové pre svoje duchovné napredovanie považujem práve spoločenstvo. Som veľmi spoločenský človek. A práve aj vďaka ľuďom, vzťahom, rozhovorom, duchovnému sprevádzaniu, zdieľaniu v malých skupinkách či spoločnej modlitbe mám neustálu motiváciu na osobnú modlitbu a nachádzam povzbudenie pre svoj duchovný rast. Veľmi mi tiež pomáhajú duchovné obnovy nášho spoločenstva, Piaristickej fraternity či účasť alebo služba na rôznych iných duchovných podujatiach (Godzone, Campfest).

Za kľúčové obdobie vo svojom duchovnom raste považujem svoje štúdium na univerzite v Bratislave, počas ktorého som dostávala veľa priestoru na rast v službe: či už to bolo vedenie chvál, alebo aj vedenie malej skupinky. V tomto období som sa tiež zúčastnila ročnej Líderskej

animátorskej školy (LAŠ), z ktorej ovocia čerpám dodnes.

Keďže mi bol od malička blízky spev, veľmi blízkou formou modlitby je pre mňa modlitba chvál. Práve modlitba chvály, ktorá niekedy vyviera z hĺbky srdca (no sú aj obdobia, kedy je skôr obeťou), premieňa moje srdce a upriamuje môj pohľad zo seba, vlastných problémov či radostí na Boha a jeho dobrotu.

▪ **Ako sa ti darí zladit' svoj profesionálny život (prácu v knižnici) so súkromným životom a životom v službe (folklór, aktivity v Spoločenstve Piar...)?**

Myslím si, že mám celkom dar na organizačné zručnosti. Preto sklbiť pre mňa prácu, záľuby a službu nie je veľký problém. Mám svoj kalendár v mobile, kde si všetko dôležité zapisujem. A keď sa čosi prekrýva, snažím sa podľa potreby nájsť za seba náhradu, nájsť iný termín alebo jednoducho určiť veciam prioritu (to je pre mňa niekedy veľmi náročné, lebo by som bola veľmi rada na viacerých miestach naraz).

Spolu s manželom pochádzame z veľkých rodín, ktoré sa rady stretávajú na spoločných oslavách. Väčšinou sa nám darí všetko zariadiť tak, aby sme mohli tráviť čas aj s rodinou, aj v službe v spoločenstve.

Mojou veľkou záľubou je folklór a spev v ženskej speváckej skupine, s ktorou sme začali pôvodne spievať ako kostolný spevokol v Oslanoch, odkiaľ pochádzam. Momentálne sa stretávame hlavne o polnoci na čepčeniach neviest (čo väčšinou nezasahuje do iných plánov - „iba“ do spánku) a vždy je veľmi krásne byť s ľuďmi v takých vzácných okamihoch. Nedele sú preto väčšinou pre mňa pokojnejšie, strávené modlitbou, relaxom.

Musím sa ale priznať, že ako knihovnička si prácu niekedy nosím domov - či už vo forme kníh, ktoré rada čítam, alebo v podobe nápadov na nové služby či podujatia, nad ktorými neustále premýšľam.

▪ **Nedávno si sa stala predsedníčkou Piaristickej fraternity na Slovensku. Čo**

bolo pre teba impulzom na vstup do tretieho rádu piaristov? V čom vnímaš svoje poslanie v naplňaní charizmy sv. Jozefa Kalazanského?

Impulzom pre vstup do Piaristickej fraternity bolo pre mňa už takmer pred ôsmimi rokmi to, že som chcela potvrdiť svoje členstvo v Spoločenstve Piar a túžbu privádzať mladých ľudí k Ježišovi aj oficiálnou formou a prijať zodpovednosť a záväzok za svoj duchovný život a rast. Jednoducho ukázať Pánu Bohu, že to s ním myslím vážne.

Vždy mi bola blízka práca s deťmi (napríklad pri organizácii farských stretiek alebo detských táborov) - možno aj preto, že už v 10 rokoch som sa po prvýkrát stala tetou a dnes môžem povedať, že mám dokopy 17 synovcov a neterí, z ktorých niektorí sú už dospeláci, iní sú školáci či škôlkari alebo ešte „bábätká“. Pri vstupe do fraternity som ešte netušila, čo si pre mňa Pán Boh prichystá v zamestnaní - študovala som totiž najprv európske štúdiá a medzinárodné vzťahy, na magisterskom štúdiu to bol odbor verejná politika a vždy ma zaujímal aj verejný dianie. Keď som ukončila štúdium, objavila som pracovnú ponuku na prácu v knižnici, kde sa snúbia práve moje znalosti nadobudnuté v škole a veľká láska k literatúre a deťom, keďže pracujem najmä na úseku pre deti a mládež.

V posledných rokoch veľmi vnímam to, že charizmu sv. Jozefa Kalazanského žijem

vo všetkých oblastiach môjho života - či už v službe mladým ľuďom v spoločenstve, alebo v práci, kde sa môžem podieľať na tom, aby mali všetci mladí ľudia prístup k vzdelaniu, literatúre. V knižnici organizujeme množstvo podujatí pre triedne kolektívy aj pre verejnosť. Ich cieľom je motivovať deti k čítaniu takou formou, aká im je blízka. Ak sa vďaka mne aspoň niektoré deti naučia niečo nové alebo zlepšia svoje čitateľské zručnosti a gramotnosť tým, že siahnu po knihe, som veľmi šťastná. A aj keď moja práca nie je taká jednoduchá, ako si ju možno niekedy ľudia predstavujú, veľmi ma naplňa. Čítanie je totiž bránou nielen k vedomostiam, ale aj k rozvoju slovnnej zásoby, fantázie, no v neposlednom rade pomáha aj s vnútorným prežívaním a spracúvaním emócií.

Ako svoje osobné poslanie a túžbu už dlhšiu dobu vnímam budovanie a prepájanie komunity. Mám priateľov vo svojom veku, ale aj podstatne starších aj mladších. Častokrát mám pocit, že som kdesi uprostred - a som tam rada. Ale úplne najradšej som, keď sme všetci spolu - napríklad na duchovnej obnove celej piaristickej komunity.

▪ **Čo vnímaš ako dôležité pri práci s deťmi a práci s mládežou?**

Pri práci s deťmi je dôležité priblížiť sa im, ukázať im, že aj keď som dospelá, zaujíma ma ich svet, to, čím žijú, čo ich baví. Deti sa rady hrajú, zabávajú a smejú - a pre nás v knižnici je vždy výzvou, ako práve zábavnou a interaktívnou formou deti priviesť k čítaniu.

Deti a mladí ľudia podľa mňa v súčasnosti tiež majú spoločnú túžbu po blízkosti, porozumení. Práve preto mám rada v práci aj individuálny prístup, keď sa s mladými čitateľmi môžem porozprávať o tom, čo ich baví, teší, trápi, poradiť im alebo ich jednoducho vypočuť. Vždy sa teším, keď sa niektoré z detí pravidelne vracia po nové knihy, podelí sa so mnou o svoje (nielen) čitateľské zážitky, alebo

ma pozdraví či rovno vyobíja na ulici. Mám veľmi rada aj mladých ľudí v našom spoločenstve a tínedžerov. Je pre mňa prirodzené budovať s nimi priateľské vzťahy. Rada sa približujem ich svetu, počúvam ich a snažím sa ich prijímať aj s ich chybami. Aj keď možno mladí ľudia niekedy potrebujú usmernenie, ľahšie ho prijímú od človeka, u ktorého vidia, že ich nesúdi a je tu pre nich so srdcom ochotným vypočuť a pomôcť.

▪ **Už sme spomenuli, že pracuješ v knižnici. Akú knihu by si odporučila čitateľom časopisu Bartolomej a prečo?** Áno, pracujem v Hornonitrianskej knižnici v Prievidzi už piaty rok. Vždy som rada čítala, no práca v knižnici ma naučila, že každý človek má úplne individuálny vkus, a preto neviem všetkým čitateľom odporučiť jednu knihu. Budem ale rada, keď k nám čitatelia zavítajú a určite spoločne nájdeme poéziu, detektívku, román či literatúru faktu, ktorá bude presne podľa ich gusta.

Čo ale môžem urobiť, je, že priblížim knihu, ktorú momentálne čítam ja - možno niekoho zaujme. Aj preto, že pracujem s deťmi, mám rada knihy určené deťom a tínedžerom a môj obľúbený žáner je fantasy. Momentálne čítam knihy zo série Sága rodu Wingfeatherovcov, na ktoré som počula veľmi dobré recenzie od viacerých kresťanov. Je to pravda, knihy sa mi zatiaľ veľmi páčia. Veľmi pekne vykresľujú vzťah detí s rodičmi, starými rodičmi a rodinnú dynamiku a nachádza sa v nich aj tajomno, dobrodružstvo a boj dobra a zla. Prostredníctvom hlavných postáv tiež povzbudzujú k láske ku knihám a k umeniu. A hoci jej hrdinovia zažívajú aj náročné situácie, knihy citlivo ukazujú, ako sa s nimi vysporiadať. V neposlednom rade stále cítim kdesi „na pozadí“ knihy motívy identity Božích detí či Božieho kráľovstva.

Anežka Kútiková

Foto: archív Miroslavy Melicherčíkovej

Miroslava Melicherčíková - má 29 rokov. Pochádza z Oslian, no už takmer tri roky žije s manželom Petrom v Prievidzi. Je členkou Spoločenstva Piar. Slúži v líderskom tíme jeho staršej časti, vedie malú skupinku mladých žien, s ktorou sa spoločne zdieľajú a modlia, a je tiež súčasťou chválového zoskupenia PiarMusic. Jej srdcovou službou je agapé - príprava občerstvenia a napĺňanie „hladných brušíek“. V rokoch 2018 - 2022 pôsobila ako poslankyňa obecného zastupiteľstva v Oslanoch. Momentálne pracuje ako vedúca knižnično-informačných služieb v Hornonitrianskej knižnici v Prievidzi a väčšinou ju nájdete na úseku pre deti a mládež do 15 rokov. Okrem spevu, ľudovej kultúry a čítania rada varí a pečie, stretáva sa s priateľmi a rodinou a nepohrdne ani dobrou hudbou, filmom či počítačovou hrou.

Voľby v Piaristickej fraternite na Slovensku

Po voľbách na valnom zhromaždení sa predsedníčkou Piaristickej fraternity na Slovensku stala Miroslava Melicherčíková. Miestna rada fraternity v Prievidzi bude pokračovať v zložení Monika Ondrejcová (predsedníčka) a Juliána Grolmusová, Ján Grešner. Piaristická fraternita na Slovensku spolupracuje s Reholou piaristov, občianskym združením KALAZANS - Združenie detí a mládeže a neformálnym združením Spoločenstvo Piar. Zastrešuje existujúce modlitbové spoločenstvá, ktoré majú blízko k piaristickej charizme - starostlivosti o deti a mládež. Má približne 60 členov zo spoločenstiev z Prievidze a Nitry.

Anežka Kútiková

Pravda o povrchnej modlitbe, ktorú nechceš počuť

„Zatiahni na hlbinu.“ Táto výzva z Lukášovho evanjelia (Lk 5,4) sa dotýka nielen rybárov pred dvetisíc rokmi, ale aj nás, ktorí sa dnes nechávame osloviť Kristovým slovom. Žijeme v dobe, ktorá má rada rýchle riešenia a krátke príbehy. Vravíme si, že nemáme čas. Mám však pocit, že Boh nás nepozýva k „fastfoodovému“ pokrmu modlitby, ale chce, aby sme sa do neho ponorili celým svojim bytím a vytlačili všetku výživu, ktorú pre nás má.

A presne to nás dnes povzbudzuje: Zatiahni na hlbinu! Nezostaň iba na povrchu, kde to špliecha a straší, ale vplávaj do hĺbok, kde nájdeš to podstatné.

Moment pokoja

Ako Spoločenstvo Piar sme tento rok rozlíšili, že dobrý Boh má pre nás pripravenú tému Rok Hĺbky. Je to tak trochu provokácia, lebo „hlbka“ je dnes považovaná za luxus: mnohí žijú akoby len na sociálnych sieťach, v chaose notifikácií a krátkych digitálnych útržkov. Tento spôsob života môže vytvárať ilúziu, že na vzťah s Bohom nemáme ani priestor, ani energiu.

No práve uprostred tejto zrýchlenej doby sme čoraz viac pociťovali túžbu po niečom, čo nás presahuje, po niečom, čo nevypadá o dve minúty ako správa v chate. A tak sme sa rozhodli sústrediť na kontemplatívnu modlitbu, na modlitbu srdcom.

Čo to znamená zatiahnuť na hlbinu v modlitbe? Pre mňa to znamená odvážiť sa ostať v tichu. Neprekáža ani to, ak mi v hlave chvíľu hučia myšlienky. Nevadí, ak sa objaví obavy, či to má zmysel. Vlastne práve tam, v tom chaose, môžem nájsť Boha, ktorý ma jemne pozýva, aby som neutekol.

Raz som sa počas večernej modlitby prichytil pri tom, že pol hodiny len bojujem so svojimi myšlienkami: kedy dokončím pracovné úlohy, čo vybaviť zajtra, prečo na mňa niekto reagoval tak či onak... Z modlitby akoby nič nebolo. Už-už som to chcel vzdať, keď som si spomenul na slová svätej Terézie z Avily: „Cieľom modlitby nie je viac hovoriť, ale viac milovať.“ Tak som sa na chvíľu stíšil. Prestal som čosi od Boha „vytľkať“ a začal som s ním jednoducho byť.

Tá chvíľa v tichu sa nakoniec stala momentom pokoja, v ktorom som začal vnímať, že najdôležitejšie otázky života sa nedajú vyriešiť za pár sekúnd, no Boh vie o každej mojej potrebe i starosti. Má v rukách kormidlo, aj keď sa to niekedy nezdá.

Zrazu som pochopil, že v hĺbke neprichádzam o seba, ale nachádzam seba v nej. Akoby som sa ocitol na otvorenej morskej hladine, kde sa zrazu rozprestiera obrovská sloboda.

Vernosť v malom

Možno nám pri predstave kontemplatívnej modlitby napadnú známi mystici: svätý Ján z Kríža, ktorý tak rád pripomínal,

že „keď nie je prítomná láska, vlož lásku a nájdeš lásku“, alebo spomínaná Terézia z Avily či svätá Edita Steinová. Ich životy neboli len sladkou meditáciou, čelili mnohým skúškam a utrpeniam. No práve cez ne sa učili objavovať Božiu prítomnosť aj v temnote a vytrvať v nádeji. Ich poslanstvo ma inšpiruje, aby som sa nevzdával, keď nie vždy jasne vnímam Božiu blízkosť. Na stretnutiach nášho spoločenstva sa často rozprávame o tom, ako reálne vyzerať naša osobná modlitba. Často zistíme, že každý z nás je v inej fáze hľadania. Niekomu pomáha sviečka a stlmené svetlo, inému ticho v prírode. Mnohí radi čítame krátke úryvky z Písma a rozmyšľame, ako zasiahnu náš praktický život. Každý si tvorí akýsi vlastný „portál do hĺbky“. To spája - táto túžba po viac než len vonkajšom zážitku.

Jednou z mojich inšpirácií k prežívaniu „hlbín“ je aj príklad môjho kamaráta, ktorý si zvykol každé ráno pred prácou nájsť dvadsať minút úplného ticha. Žiadny mobil, žiadna hudba, len sedenie v miestnosti. Najprv si pripadal trochu trápne, ako keby strácal čas, no postupne sa mu to stalo bránou k vnútornej radosti. Vravel mi: „Jednoducho viem, že nasledujúcich dvanásť hodín dňa ma Boh nenechá napospas, lebo som ho nechal nazrieť do svojich starostí hneď zrána.“ Keď to počujem, vždy si spomeniem, akú hodnotu má takáto dôvera a vernosť malej rutine. Je to ako vrúcne, i keď tiché „áno“ do toho veľkého priateľstva s Bohom.

Skutočná mystika

Hovorí sa, že skutočná mystika nerobí veľa „efektov“ navonok, ale mení nás v každodennosti. Presne takto vnímam „Zatiahni na hlbinu.“ Je to ako vykročenie z pohodlia brehu do hĺbky, ktorá nás nevystraší, ale obohatí. Raz môžeme objaviť nový rozmer modlitby, inokedy zase úplne novú dôveru v Božiu prozreteľnosť. A hoci to môže znieť ako kliše, faktom zostáva, že ak sa rozhodneme vstúpiť do hlbín vzťahu s Bohom, už nikdy nebudeme tí istí.

Ak sa dnes cítiš duchovne vlašne alebo si už dlhšie nezakúsil radosť z modlitby, nevyčítaj si to. Pozri sa na to ako na pozvanie znovu sa pohnúť. Stačí aj malý krok viery. Možno spočiatku nebudeš mať žiadne „wow“ zážitky, ale nezabúdaj - na dne morských vôd sa skrývajú poklady, ktoré na hladine neuvidíš. Takže sa odvažujme spolu zatiahnuť na hlbinu. Presne tam nás Boh túži stretnúť, tam nás môže urobiť skutočne slobodnými a schopnými milovať.

A to je aj odkaz tohto Jubilejného roku, keď vnímame tému Hĺbky: neváhať a vkročiť do veľkolepého oceánu kontemplatívnej modlitby, nachádzať krásu v Božom tichu a dovoliť Bohu, aby nás zmenil zvnútra. „Veľké veci Božie sa rodia v tichu.“ (sv. Terézia Benedikta od Kríža - Edita Steinová)

Text: Andrej Kmotorka

Foto: www.facebook.com/piar.sk

Kolekta - modlitba dňa

Modlitba dňa, známa ako kolekta, je jednou z dôležitých súčastí katolíckej liturgie. Táto krátka modlitba, ktorú kňaz prednáša po zvolaniach *Pane, zmiluj sa* alebo po *Glórii*, má hlboký význam.

Kolekta nie je len akýmsi úvodom do liturgie slova, ale aj mostom medzi našimi každodennými starosťami a tajomstvami Božej milosti, ktoré slávime počas omše.

Kolekta - spoločná modlitba Božieho ľudu

Samotné slovo „kolekta“ pochádza z latinského „collecta“, čo znamená „zhromaždenie“ alebo „zbierka“. Táto modlitba má korene v starokresťanskej praxi, keď sa veriaci zhromažďovali na bohoslužbách, aby spoločne pozdvihli svoje modlitby k Bohu. Kolekta vyjadruje jednotu Božieho ľudu - to, že ako spoločenstvo prichádzame pred Boha s jedným srdcom a jednou dušou.

V tichu pred kolektou máme možnosť stíšiť sa, vložiť pred Boha svoje úmysly a pripraviť sa na slávenie tajomstiev viery. Kňaz potom túto modlitbu prednesie v mene všetkých prítomných. Jej text obsahuje prosbu, ktorá je často inšpirovaná čítaniami dňa alebo konkrétnou liturgickou udalosťou, napríklad sviatkom svätca či liturgickým obdobím.

Štruktúra kolekty

Kolekta má pevne stanovenú štruktúru, ktorá odráža tradičný spôsob, akým Cirkev pristupuje k modlitbe. Vždy začína oslovením Boha a pripomenutím jeho vlastností alebo skutkov, ktoré nám zjavujú jeho lásku a milosrdenstvo. Nasleduje konkrétna prosba, ktorá vystihuje obsah danej liturgie - môže to byť túžba po posvätení,

ochrane, odpustení alebo sile pre nasledovanie Krista. Kolekta vždy končí vzývaním Ježiša Krista, nášho Pána, skrze ktorého prinášame svoje modlitby k Otcovi, často s odkazom na Ducha Svätého.

Význam kolekty pre každodenný život

Kolekta nie je len formálnym úkonom liturgie, ale aj pripomienkou toho, ako môžeme žiť svoju vieru v každodennom živote. Učí nás, že každá modlitba má mať poriadok - začínať oslavou Boha, obsahovať dôveru v jeho dobrotu a končiť odovzdaním sa jeho vôli.

Keď v nedeľu počúvame kolekту, môžeme si všímať jej slová a preniesť ich do svojho každodenného prežívania viery. Ticho pred kolektou nás pozbýva k reflexii: čo dnes prinášam Bohu? Akú prosbu alebo vďaku mám vo svojom srdci?

Oto Dokoupil, kaplán
Foto: Mária Melicherčíková

Tip pána kaplána:

Niekedy máme tendenciu liturgiu naplniť všetkým, čím sa dá. Aj momenty ticha chceme zaplňať nejakým slovom alebo piesňou. Tento raz vás chcem, milí čitatelia, pozvadiť, aby sme sa nebáli ticha počas svätej omše. Je jej dôležitou súčasťou a patrí tam. Možno práve v momentoch ticha zachytíme nenápadný Boží hlas.

Zvony v prievidzkých kostoloch

Po minulej návšteve vo veži Mariánskeho kostola sa teraz presunieme do veže nižšie položenej, no ukrývajúcej ďalšie historické skvosty v podobe niekoľkých zvonov.

Farský kostol sv. Bartolomeja

Existencia zvonov v tomto kostole sa predpokladá od počiatku stavby. Vizičia uskutočnená v roku 1804 spomína päť zvonov: Umieračik z roku 1451, zvon „Mária“ z roku 1504, zvon z roku 1722 s nápisom: „*Nech je požehnané meno Pánovo*“, zvon sv. Bartolomeja a zvon Najsvätejšej Trojice, obidva z roku 1728.

Gotický zvon Umieračik od neznámeho zvonolejára bol v roku 2013 zaznamenaný ako najstarší známy zvon na hornej Nitre. Neskorogotický zvon „Mária“ bol taktiež zhotovený anonymným zvonolejárom nemeckého pôvodu. Jeho zaujímavosťou je rok 1504, ktorý je zostavený z arabských a rímskych číslíc archaických tvarov.

Barokové zvony sv. Bartolomeja a Najsvätejšej Trojice a tiež zvon z roku 1722 boli počas prvej svetovej vojny zrekvirované. Nahradené boli v roku 1924 tromi zvonmi z dielne Richarda Herolda v Chomutove. Zbierky na ne organizoval miestny farár Anton Miššuth hneď od svojho príchodu do Prievidze v roku 1921.

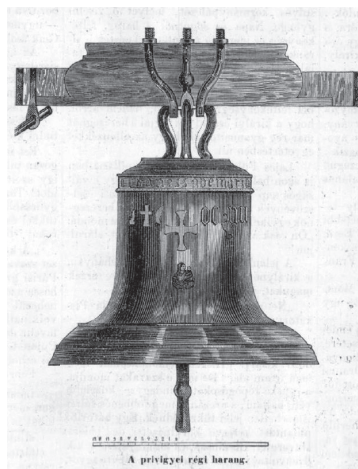
Zvon s nápisom „*Sv. Bartolomeju, patrónu našej farnosti, primlúvaj sa za nás! Sletu od Richarda Herolda v Chomutove 1924*“ je zasvätený patrónovi kostola a farnosti. Druhý zvon zasvätený sv. Cyrilovi a sv. Metodovi je pamiatkou na prvú celoslovenskú manifestáciu k úcte týchto svätcov. Uskutočnila sa v Prievidzi v júli roku 1923. Jej organizátorom bol farár Anton Miššuth a zúčastnilo sa jej najmenej 12 tisíc ľudí. Zvon nesie nápis: „*Svätý Cyrille, Methode, proste Matku Mariu, by nám vždy bránila našu vlasť, slovenskú krajinu! Sletu od Richarda Herolda V Chomutove 1924.*“

Na treťom zvone nachádzame slová: „*Sv. Antone, otče chudobných, oroduj za nás!*“ Anton Miššuth napísal do farskej kroniky okrem množstva informácií ohľadom týchto zvonov (uviedli sme ich pred časom vo farskom časopise) aj informáciu o ich hmotnosti: „*Zvonov skutočná váha: sv. Bartolomej 1860 kg, Sv. Cyrill a Method 935 kg, Sv. Anton 484 kg.*“

Zvony boli vo veži farského kostola inštalované 8. decembra 1924. Prednedávnom tak uplynulo 100 rokov od tejto udalosti, ktorej sa v tom čase za veľkých ovácií zúčastnili „*tisíce a tisíce ľudí z celého okolia*“.

Zaujímavosťou z novodobejšej histórie je pretrvávajúce ručné zvonenie, ktoré bolo až neskôr nahradené elektrifikovaným. A tak napríklad v roku 1970 ukončila službu kostolnej zvonárky vo farskom kostole pani Helena Dojčinovičová, ktorú vystriedala pani Vilma Masariková, manželka farského organistu Emila Masarika.

Pavol Schmidt

V roku 1864 bol v budapeštianskych Nedeľných novinách uverejnený článok Prievidžana Juraja Adámika o starobyľom prievidzskom zvone z roku 1504.

Zdroj:
ybl.bparchiv.hu

Zdroje: MATÁKOVÁ, Barbora. Pamiatky. In Monografia mesta Prievidza, Štúdio Harmony, s. r. o. Banská Bystrica, 2013, s. 233-235.

Historia Parochiae. Archív Rímskokatolíckej cirkvi Farnosť Prievidza-mesto.

Ste pripravení dať sa bezvýhradne do služby Božej vôli?

- **Martinka (45 r.):** „Toto je ťažká otázka... Keď chce byť človek úprimný, nemôže si nikdy o sebe myslieť, že je bezvýhradne pripravený dať sa do služby Božej vôli. Celý život sa o to len môžeme usilovať - a raz to niekto Veľký vyhodnotí, ako sa nám darilo.“
- **Elenka (50 r.):** „Chcela by som byť pripravená.“
- **Anežka (36 r.):** „Áno, som pripravená.“
- **Majka (60 r.):** „Dať sa bezvýhradne do Božej vôle? Ľudsky je to dosť ťažké - myslím si. Denne vravím Bohu, že mu odovzdávam svoj život i zdravie. Ale úprimne - neviem, ako by som sa zachovala, keby ma chcel použiť pre svoje veci. Určite by som sa snažila zo všetkých síl zostať mu verná (pretože on mi celý život pomáhal a viedol ma, aj keď som si to nie vždy uvedomovala), ale naozaj netuším, či by som obstála v tejto skúške.“
- **Tereška (58 r.):** „Ja sa v mnohom snažím riadiť Božou vôľou. Pán mi vždy ukazuje správnú cestu a môžem sa spoľahnúť, že odo mňa nebude žiadať niečo, čo je nad moje sily. Niekedy sa teda musím aj trochu prekonať, ale viem, že keď je to Božia vôľa, tak stojí za to vynaložiť trochu viac úsilia. Odovzdanie sa Božej vôli mi prinieslo pokoj do života.“
- **Marcelka (43 r.):** „Hľadať, rozpoznať a prijať Božiu vôľu je pre mňa niekedy ťažké. Ale viem, že je pre mňa najlepšie bezvýhradne sa odovzdať Pánovi v každej situácii života a slúžiť mu vo viere a radosť.“
- **Antónia (70 r.):** „Túžim mať tú ochotu, silu a vytrvalosť. To však posúdi Boh. My na to nemáme silu, len sa približujeme. Treba viac lásky a modlitby.“
- **Alžbetka (77 r.):** „Túžim po tom, ale sama to ešte nedokážem. Prosím Pána o ten dar prijať jeho vôľu vždy a vo všetkom za pomoci Panny Márie.“
- **Danka (67 r.):** „Čo sa má stať, nech sa stane, ako chce Boh. Dávam ti dušu, srdce i celý svoj život.“
- **Iveta (58 r.) a Helena (63 r.):** „Veď aj v modlitbe Otče náš sa modlíme buď vôľa tvoja. Boh si nás pozná.“
- **Jolanka (78 r.):** „Modlíme sa tak každý deň, ale nie som tak presvedčená. Pán Boh si ma pozná, aj Panna Mária. Som slabá a slabá. Musím sa viac presvedčivo modliť.“
- **Sr. Kristína (40 r.):** „Mám nádej, Pane, idem spolu s tebou... Usilujem sa o to, len treba prosiť o tú milosť prijatia Božej vôle.“
- **Magdaléna (53 r.):** „Myslím si, že ak prijímame každý jeden deň, ktorý žijeme, či je dobrý, alebo zlý, vtedy sa dávame bezvýhradne do služby Božej vôle. A to je cesta do neba.“
- **Aneta (77 r.):** „Pán si ma pozná, milujem ho, no ešte musím ísť na sv. spoveď.“

Pripravili: Anna Gálová a Elena Cagánová

Púte v roku 2025

Aj v roku 2025 pripravujeme pre vás púte v týchto termínoch:

MÁJ
1., 3.
JÚN
7.
AUGUST
2.

- 1.5. 2025 Púť Rádia Lumen do Krakova
- 3.5. 2025 Fatimská sobota - púte na Staré Hory sa budú konať vždy v prvú sobotu v mesiaci
- 7.6. 2025 Farská púť (program upresníme)
- 2.8. 2025 Skalné Sanktuárium Božieho milosrdenstva na hore Butkov a koncert Kandráčovcov

... tri otázky pre manželov zodpovedných za slovenskú Komunitu Emanuel

Stanislav a Gabriela Majerníkovci sú od začiatku minulého roka zodpovednými za Komunitu Emanuel na Slovensku. Títo manželia sú obaja lekármi a snažia sa vo svojom živote nasledovať Ježiša - v mnohých veciach prostredníctvom Komunity Emanuel, ktorá nás pozýva stráviť valentínsky večer v Prievidzi trošku iným spôsobom - modlitbou. Viac nám o tom prezradia samotní manželia Majerníkovci.

1 V piatok 14. februára sa v piaristickom Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi bude konať tzv. Večer milosrdenstva. Mohli by ste nám priblížiť, čo to ten večer milosrdenstva je?

Večer milosrdenstva je čas stretnutia sa s Božou láskou a milosrdenstvom. Začína sa svätou omšou a pokračuje moderovanou adoráciou. Počas večera je možnosť prístupit' k sviatosti zmierenia alebo požiadať o modlitbu príhovoru. Máme túžbu, aby tieto stretnutia boli miestom, kde si každý môže oddýchnuť a načerpať pri Ježišovi v Najsvätejšej sviatosti.

2 Čo je Komunita Emanuel? Aké charizmy v nej vy osobne žijete?

Komunita Emanuel je medzinárodná katolícka komunita. Je združením všetkých životných stavov. Zrodila sa v prúde milosti Katolíckej charizmatickej obnovy. Komunita odvodzuje svoje meno z Písma: „Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená ‚Boh s nami‘.“ (Mt 1,23) A to je aj naša hlavná charizma, ktorá je zakorenená v tajomstve Vtelenia. Žiť vo svete a nebyť zo sveta.

Hlboká milosť Komunity pochádza z eucharistickej adorácie Boha. Z adorácie sa rodí súcitie so všetkými, ktorí hmotne a duchovne stráďajú.

3 Kde alebo pri akých príležitostiach môžeme stretnúť členov Komunity Emanuel? Ako slúži táto komunita v Cirkvi?

Členovia Komunity Emanuel žijú vo svete, takže nás môžete stretnúť v každodennom živote. Komunita združuje všetky stavy, čiže laikov žijúcich v manželstve aj slobodných, ale tiež kňazov a na Slovensku máme aj dve zasvätené sestry. Spoločne v duchu bratskej lásky slúžime v živote Cirkvi v misiách pre manželov, rozvedených, mladých aj teenagerov.

Text: Oto Dokoupil, Foto: archív rodiny Majerníkovcej

Padre Pio

San Giovanni Rotondo, Apúlia, IT, 11.7.2012

14.

V Apúlii, desiatky kilometrov jazdy vzdialené od bežných dovolenkových miest južného Talianska, leží mesto San Giovanni Rotondo. Nachádza sa v dvoch tretinách nadmorskej výšky rozsiahlej vápencovej planiny polostrova Gargano. Počtom obyvateľov je porovnateľné s Piešťanmi.

Uprostred dňa vstupujeme do ďalšieho mesta na kopcoch, takých charakteristických pre južné Taliansko. Nadmorská výška trochu mierni horúčavu, keď sa slnečné lúče opierajú do skál na juh sa skláňajúceho terénu. Každou serpentínou sa nám rozširuje výhľad na rozsiahlu nížinu v Apúlii a záliv Jadranského mora pri Manfredonii.

Dom úľavy

V San Giovanni Rotondo sa stretávajú cesty zo západu, východu a z juhu. Okrajovými štvrtami obchádzame staré centrum, aby sme zaparkovali neďaleko rozsiahlej, z diaľky viditeľnej monumentálnej budovy. Na priečelí s bielou fasádou je obrovský obraz tváre najznámejšieho obyvateľa, ktorý tu kedy žil.

Nie je to žiadny palác ani katedrála, je to nemocnica Casa Sollievo della sofferenza = Dom úľavy od utrpenia. Isto je tu dôležitým zamestnávateľom. Snaha poskytnúť tú najlepšiu starostlivosť chorým, ktorá tu bola už pri jej vzniku, vedie tunajších lekárov aj k výskumu chorôb.

I vďaka tomu je vysoko hodnotená v rebríčku najlepších talianskych nemocníc.

Zdraví i chorí

Našťastie nie kvôli ošetrovaniu tela sem dnes ideme. Skôr si ideme pripomenúť zakladateľa, svätého pátra Pia z Pietrelciny. Od parkoviska prejdeme smerom k nemocnici, po ľavej strane míňame krížovú cestu a napravo sa otvára námestie s kostolom Santa Maria delle Grazie. Vstupujeme doň a nečakane sa ocitáme vo virvare juhotalianskej svadby.

Keď je už ryža rozhádzaná a džavot družičiek a hlučné gratulácie ustanú, začíname si všímať modlitbou presýtenú atmosféru kostola. Zdraví i chorí prichádzajú prosieť o zdravie pre seba či svojich blízkych. Dotýkajú sa sochy a prosia o orodovanie svätého, ktorý tu žil, modlil sa a slúžil sväte omše. Nechýbajú ani sochy sv. Jána Pavla II.

Vstupujeme do starého kostolíka La Chiesa Antica (16. stor.) so zvonickou nad vstupom. V príhlom kláštore kapucínov žil sv. páter Pio. Oba kostoly, ale najmä tento nezme-

Dom úľavy od utrpenia

Kostol, v ktorom slúžil sv. omše páter Pio

nený kúsok fasády, mi spúšťa spomienky na všetky tie filmy, ktoré som o ňom videl. V tichosti sa pripájam k modlitbám, spomínam si na jeho život, zázraky i trápenia.

Kostol sv. pátra Pia

Naľavo od kláštora je informačné centrum pre pútnikov a za ním sa otvára rozsiahla plošina, námestie s kapacitou pre 30 000 pútnikov, s olivovníkmi vyrastajúcimi pomedzi dlažbu, naľavo vysoký kríž a zvony a na konci plošiny nový Kostol sv. pátra Pia vysvätený v roku 2004.

Nezvyčajná architektúra parabolických

oblúkov a striech ako šupín pripomína rybu. Rybu, ktorá v sebe pojme 6 500 ľudí. Vnútri sú steny zdobené mozaikami. Pod kostolom je bohato zdobená krypta s pozláteným stropom, v ktorej je uložené telo svätca, ktoré bolo za života poznačené stigmami, ranami Ježiša Krista. V čase našej návštevy bolo v zdobenom sarkofágu, dnes ho môžete vidieť za sklom, ktorého sa pútnici dotýkajú. V Taliansku je vo veľkej oblube veriacich, familiárne ho volajú Padre Pio.

Text a foto: Marek Šimurka

Zdroje: https://en.wikipedia.org/wiki/San_Giovanni_Rotondo, <https://www.visit-sangiogiovannirotondo.eu/en/>, <https://operapadrepio.it/it/>, <https://www.conventosantuariopadrepio.it/it.html>, <https://pugliapassion.com/towns-and-cities/san-giovanni-rotondo/>

Pinocchiov príbeh

Pinocchio story - tak sa volá posledná skladba na albume 808s & Heartbreak, ktorý Kanye West vydal v roku 2008. Hneď zaujme jej nižšia zvuková kvalita - jedná sa totiž o nahrávku z koncertu v Singapore. Počut' v nej publikum a rapper nielen interpretuje napísané slová, ale tiež ich dopĺňa improvizáciami.

Pri započúvaní sa do textu začína byť zrejmé, prečo táto skladba nebola nahraná tradične v štúdiu ako zvyšok albumu. Kanye ako refrén opakuje vetu: I just wanna be a real boy (Chcem len byť skutočným chlapcom). V baladickej atmosfére sa vyznáva zo svojich zlyhaní a pocitov opustenosti a nenaplnenosti plynúcich zo slávy, po ktorej tak túžil.

Je to príbeh Pinocchia - drevenej figúrky, ktorej v tom, aby sa z nej stal skutočný chlapec, bránilo klamstvo - nie však kohosi v jeho okolí, ale to, ku ktorému sa v rôznych situáciách napriek hlasu svojho svedomia (malého svrčka) sám uchýľoval. Cesta ku skutočnosti je cestou pravdy. Tá na mnohých úsekoch prechádza vyprahnutou či nebezpečnou krajinou. Práve v tej prvej sa počas spievania piesne Kanye nachádza. Zatiaľ čo si vylieva srdce, odpoveďou sú mu škreky nie ľudí,

ale konzumentov popkultúrnej zábavy. Nad nimi plače a oni sa smejú. Cesta sa v tých chvíľach celkom stráca.

Len nenápadne, z konca skladby začína doliehať nový refrén akéhosi múdreho muža: nájdeš svoju cestu.

Peter Pikulík, OFMConv
Foto: www.ilcinemasemplice.it

Hľadal hľbku - a našiel ju

(Svätý Albert Chmielowski)

V boji za svoju vlasť prišiel o nohu, ale nie o dušu. Po návrate do Poľska prežil Albert Chmielowski hlbokú duchovnú premenu, vďaka ktorej chudobní v Krakove (a nielen v ňom) dostali šancu na dôstojnejší život a pomoc, v akú už ani nedúfali.

Brat Albert (vlastným menom Adam Chmielowski) sa narodil 20. augusta 1845 v Igołomii neďaleko Krakova v šľachtickej rodine. Toto územie v tých časoch patrilo Rusku. Ako 8-ročný stratil otca. Mama predala rodinnú usadlosť v Czernici a poslala Adama na dôstojnícku školu do Petrohradu. Keď sa z nej však Adam po roku vrátil domov na prázdniny, po poľsky už takmer nevedel. Preto mu mama nedovolila vrátiť sa tam a prihlásila ho na Pankiewiczovo gymnázium vo Varšave.

Povstanie proti Rusku

Keď mal Adam 14 rokov, zomrela mu i mama a začala sa oňho (i o jeho troch mladších súrodencov) starať otcova sestra Petronella. Dovolila mu pokračovať v štúdiách na polytechnickom poľnohospodársko-lesnom inštitúte v Pulevach. Bola to na ruskom území Poľska jediná poľská odborná škola s vysokoškolským charakterom.

Adam bol medzi spolužiakmi obľúbený. Mal dobrosrdečnú povahu a bol silnou osobnosťou. Nechýbala mu ani občianska odvaha. Keď v roku 1863 vypuklo protiruské povstanie, okamžite sa doň zapojil. V jednej z bitiek utrpel ťažké poranenie nohy, ku ktorému sa pridala i horúčka. Liečil sa ukrytý v malom dome jednej starency.

Jeho úkryt čoskoro objavila ruská armáda, ktorá mala so sebou aj lekára. Ten Adama previezol do poľnej nemocnice a okamžite mu amputoval ľavú nohu.

Potom bol ako zajatec prevezený do malej nemocnice v Koniecpoli nad Pilicou. V apríli 1864 bol odtiaľ na žiadosť svojej rodiny prepustený a odišiel sa liečiť do Paríža.

Škola kreslenia

Po udelení amnestie povstalcom sa Adam v nasledujúci rok vrátil do Varšavy a začal navštevovať školu kreslenia. Istý čas študoval aj na univerzite v Gente v Belgicku a potom v Paríži, kde sa intenzívne venoval maľovaniu portrétov. Potom sa vrátil do Krakova. Zamiloval sa do dcéry profesora, ktorý ho podporoval v maliarskych štúdiách, ale on ich vzťah neschvaľoval. Po stroskotaní tohto nádejného vzťahu sa Adam presunul do Mníchova. Aj napriek svojmu hendikepu viedol bohatý spoločenský život. Navštevoval zábavy a dokonca sa chodieval i korčuľovať. V roku

1875 sa vrátil do Varšavy, kde vystavoval svoje obrazy. Od roku 1877 do roku 1880 cestoval a putoval po územiach medzi Poľskom a západnou Ukrajinou a maľoval prevažne obrazy s náboženskými motívmi či alegorické obrazy. Tento život ho však nenaplnil. Hľadal čosi viac.

Po duchovných cvičeniach, ktoré absolvoval v roku 1880, sa rozhodol vstúpiť do rehole k jezuitom. Nepobudol tam však ešte ani dva mesiace a už sa uňho začali prejavovať vážne zdravotné a najmä psychické problémy. Trápili ho veľké výčitky svedomia, odsudzovanie seba samého, mal obrovský strach zo smrti a zatratenia a zároveň pocit nehodnosti patriť k jezuitom. Dospelo to až do stavu, že musel stráviť rok v liečebnom ústave pre duševne chorých v Lvove. Potom si ho vzal k sebe jeho brat Stanislav.

Františkánsky terciár

V jeden deň navštívil bratov dom kňaz, ktorý sa so Stanislavom rozprával o veľkom Božom milosrdenstve - náročky tak, aby všetko počul i Adam. Ihneď po jeho odchode si Adam vyžiadal koňa, odišiel sa vypovedať a späť sa vrátil úplne premenený. Začal chodiť medzi ostatných ľudí, fyzicky pracoval a veľa čítal. Objavil knihy o sv. Františkovi z Assisi, ktorého si veľmi obľúbil, a začal žiť ako františkánsky terciár. Putoval po okolí, navštevoval chorých a chudobných, reštauroval sochy či kaplnky a maľoval krajinky i obrázky Božského Srdca. Tieto jeho aktivity neušli ruským úradom, ktoré ho v roku 1884 ako „tajného organizátora zakázaných spolkov“ vypovedali z územia Ruska.

Adam odišiel do Krakova. Tu sa zoznámil s predstaveným bosých karmelitánov, sv. Rafaelom Jozefom Kalinowskim. Ten mu poskytol cenné rady pre duchovný život. Adam čast' svojej izby, v ktorej v Krakove býval, poskytol bezdomovcom. Maľoval

obrazy a predával ich, aby získal nejaké finančné prostriedky, z ktorých by dokázali žiť. Neskôr začal žiť s chudobnými v útulku v mestskej teplárni.

Postupne sa k nemu pridávali ďalší ľudia. V roku 1887 prijal Adam šedý habit rehoľného terciára a o rok nato zložil rehoľné sľuby už ako brat Albert. Muži, ktorí spolu s ním slúžili chudobným, začali od tohto dňa fungovať ako Kongregácia bratov slúžiaca chudobným. Neskôr ich ľudia začali volať albertíni. Brat Albert sa tiež stal členom Spoločnosti sv. Vincenta a začal spolupracovať s krakovskou charitatívnou inštitúciou. Prevzal krakovskú tepláreň aj s bezdomovcami a zaviazal sa, že tam bude žiť vždy on alebo niekto z jeho spolubratov a budú sa im starať o jedlo a prácu.

V roku 1891 vznikla aj ženská vetva tejto kongregácie, ktorá mala za úlohu pomáhať ženám a deťom v núdzi. Brat Albert postupne založil 21 rehoľných domov, v ktorých pracovalo 40 bratov a 120 rehoľníkov. Ku koncu života ho sužovali veľké bolesti žalúdka. Zomrel pravdepodobne na rakovinu 25. decembra 1916.

Pápež Ján Pavol II. blahorečil brata Alberta v roku 1983 a svätorečil ho v roku 1989. Pri tejto príležitosti o ňom povedal: „V čase, keď sa čoraz viac venoval maliarstvu, začul Kristovo volanie, ktoré ho pozývalo k ďalšiemu a oveľa hlbšiemu hľadaniu. A on bol pripravený na každé volanie svojho Pána a Majstra. V službe opovrhovaným a vydedencom konečne našiel svoju cestu.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 1 a 3; www.catholica.cz
Foto: www.kapucini.sk

Ahojte, kamaráti!

Predstavte si, že sedíme na lodi a plávame po mori. Voda je tichá a pokojná, ale pod jej hladinou sa skrýva niečo vzácne. Niečo, čo nemôžeme vidieť hneď, ale ak sa odvážime ísť hlbšie, objavíme to. Tak čo povieť, zatiahneme spolu na hĺbinu? Zatiahnuť na hĺbinu nemusí hneď znamenať ponoriť sa do hlbokých vôd mora. V živote to znamená byť odvážny – robiť správne rozhodnutia, aj keď je to občas ťažké. Pomôcť niekomu, keď to nečaká. Urobiť krok, ktorý nás možno desí, ale v konečnom dôsledku nás posunie k niečomu krásnemu. Pamätáte si príbeh o Ježišovi, ktorý povedal svojim učeníkom, aby spustili siete do hlbkej vody? Povedali, že už nič nechytia, ale keď ho poslúchli, siete sa im naplnili rybami. Tento príbeh je dôkazom toho, že ak sa odvážime ísť do hĺbk a ak dokážeme uveriť, nájdeme niečo cenné, aj keď sa to na začiatku môže zdať nemožné.

Rovnako je to aj v našich životoch. Často keď zahodíme všetok strach a plne sa odovzdáme Ježišovi, objavíme niečo krásne – lásku, priateľstvo, pomoc alebo čokoľvek po čom naše srdiečko túži.

Moja kamarátka Saška si pre vás pripravila jednu skvelú maľovanku s truhlicou ukrývajúcou sa hlboko v mori. Spolu so Saškou veríme, že dokážete nájsť tie najkrajšie poklady nielen pod vodou, ale aj v hĺbke svojho srdca a duše.

Tak čo, kamaráti, ste pripravení?

Simonka

- 2.2. - Obetovanie Pána
- 11.2. - Preblessenie Panny Márie Lurdskej
- 14.2. - Sviatok sv. Valentína

Rubriku pripravili:

Simona
Lomnická
&
Alexandra
Šestáková

OSEMSMEROVKA

Páter Frank Vandegehuchte MSC povedal: „Ježiš čaká vo svätostánku, aby nám dal milosti. A preto ich (v tajničke).“

Po vyškrtaní všetkých použitých slov vám zostane 17 písmen, ktoré tvoria tajničku. Ak vyškrtnáte použité slová určenou farbou, vytvoríte si aj fašiangový obrázok.

R	O	D	O	K	M	E	Ň	O	L	D	I	Š	K	S	E	C	D	R	S
I	T	S	O	N	V	E	P	Ž	A	Ô	O	D	E	V	A	E	R	Ľ	T
P	O	R	I	A	D	O	K	A	B	V	S	P	Š	A	S	N	E	Ť	I
K	V	L	A	Ž	N	O	T	L	O	O	U	U	U	D	V	C	V	Ť	E
O	V	Ú	Ý	A	Ď	O	F	A	L	D	O	L	P	B	O	Ú	O	S	R
N	I	T	E	Z	K	A	A	B	Z	Á	B	A	V	A	I	L	R	O	A
Č	E	L	O	Á	N	O	K	O	L	A	R	Ž	E	R	D	E	Y	L	D
I	T	E	R	R	N	S	T	A	V	B	A	O	T	A	Y	O	T	E	L
N	O	M	U	Z	I	K	A	O	D	U	Č	A	A	J	L	V	E	D	O
A	R	A	T	A	A	I	K	R	O	H	Á	Č	R	U	A	R	O	B	Z
M	A	K	A	K	K	N	I	O	A	T	I	N	I	F	A	O	K	A	S
Ý	A	N	K	Ď	O	O	R	T	U	L	E	Ň	F	I	U	Z	O	R	E
T	U	E	A	A	S	S	P	A	T	Ô	R	D	A	N	F	A	T	O	L
S	O	I	Ľ	Ľ	L	Z	A	Ť	Ú	T	B	N	I	A	O	R	A	K	Č
O	P	M	U	O	O	D	P	A	Z	S	E	K	K	N	N	Ú	L	O	S
K	E	D	B	A	K	R	U	H	Y	T	A	N	E	C	I	K	P	P	E
Ž	A	O	O	T	E	A	Č	D	S	Ť	A	P	B	I	K	I	O	S	K
I	D	M	B	U	N	P	A	A	O	R	L	A	A	E	É	N	D	K	T
A	N	O	K	R	A	S	N	L	K	U	Á	T	N	T	A	A	E	A	A
R	A	V	V	V	S	E	O	Á	H	O	L	E	A	Á	R	M	N	Č	C
O	R	O	R	E	T	Z	D	S	O	V	I	N	Ž	S	Z	O	A	Í	I
V	E	A	V	T	U	A	S	U	L	U	S	T	R	E	I	O	A	L	N
K	V	Á	V	J	Ľ	Ú	E	D	O	O	L	K	E	P	M	E	V	R	I
A	N	P	E	T	A	K	N	Ô	T	Ž	Ľ	A	B	Y	A	T	E	O	V

Použité slová:

ATOL, BDELOŠŤ, BOBUĽA, CENCÚLE, ČELO, DOMOV, DÔVOD, DREVORYT, DRÔT, ERB, FAKT, HOLE, KIOSK, KNÔT, KONČINA, KOSTÝM, LETO, LUP, LUSTRE, MAKAK, MANIKÚRA, MIENKA, NÁVES, NEDOPLATOK, NIKÉ, NITE, OBAL, OCEL', ODEV, OPONA, ORLIČA, PATENTKA, PEKLO, PEVNOSTI, PIAĎ, PLOD, PLUH, POKORA, PORIADOK, PUD, RODOKMEŇ, ROHÁČ, RATA, ROTA, SAKO, SEKTA, SEN, SLOBODA, SLUDA, SNEŤ, SOLÚN, SPONA, SRDCE, STAVBA, STIERADLO, STÔL, ŠIDLO, TAKT, TEPNA, TEROR, TULEŇ, TÚZ, TVAR, TÝŽDEŇ, ÚRAZ, ÚTLE, VERANDA, VIETOR, VINICA, VLAŽNO, VOŠ, VRAVA, ZBOR, ZORE, ŽEMĽA, ŽIAROVKA, ŽĽABY, ŽNIVO, ŽRALOK, ŽREB

Modrou farbou:

AFINITA, AORTA, ARKÁDA, ASI, AUT, AŽ, DEVA, ETA, EVA, FINANCIE, FUJARA, IDYLA, IKEBANA, KEŠU, NÁZOV, ŠANE, SOK, STENA, SŤA, SVADBA, TANEC, TARIFA, TRI, UFO, UNIKAT', UZOL, VETA, ZÁBAVA, ZLOBA

Červenou farbou:

ÁNO, ČO, ČUDO, DO, HAŤ, KAIN, KINO, KRAS, KRUIHY, ĽA, MRÁKOTA, MUZIKA, OKENA, PAPIKA, PAPUČA, SADY, SUD, TUR, URNA, ÚĽ, ZAŤ, ZDRAP, ZRÁZ

Tajnička krížovky z minulého čísla znie: „nie povahy človeka“.

Pripravila Mária Suríková

FAŠIANGOVÁ

Sudca sa pýta obžalovaného:

„Môžete nám vysvetliť, prečo ste vykradli rovnaký obchod šesťkrát za sebou?“

„Ked' oni tam majú nápis: Ak ste spokojní, pridte zas!“

Starší manželský pár sleduje v televízii lúbostný film.

„Len sa pozri, ako ju má rád,“ vraví žena s povzdychom.

„A nezaujímá ťa, koľko mu za to zaplatia?“ ohradzuje sa muž.

Školenie sestier ohľadom sebavedomia a vyjadrovania vlastného názoru.

Cvičenie 1. Školiteľ ukáže na obraz na stene a pýta sa sestry Atanázie: „Čo si myslíte o tom obraze?“

„Ctihodná matka predstavená hovorí, že je pekný.“

Ked' ovocná šťava obsahuje 6 % ovocia, znamená to, že v tej vode pred predajom to ovocie umyli?

Ak na Zemi vážiš 100 kilogramov, tak na Marse vážiš len 38.

Záver: Nie si tlstý, si len na zlej planéte.

Recepty sú ako zoznamky.

Realita nikdy nevyzereá ako to, čo vidíte na fotkách.

Hovorí sa, že chyby lekárov spia na cintoríne.

Chyby učiteľov spia v parlamente.

Rozprávajú sa dve sestry v kláštore:

„V rehoľnom basketbalovom tíme máme novú hráčku. 205 cm vysokú novicku.“

„Hm, to je zaujímavé. Môže basketbalový kôš nosiť ako svätožiaru.“

„Drahý, dáš si večeru?“

„Aký je výber?“

„No buď si dáš, alebo nie.“

Dvaja chlapi sa bavia o tom, čo dostali na Vianoce.

„Pod' k oknu... Vidiš to krásne modré BMW?“

„No, tak to je naozaj veľmi pekné.“

„Tak v takej farbe som dostal tepláky!“

„Dobrý deň, našli sme vaše deti. Boli unesené.“

„A sú v poriadku?“

„Áno, deti sú v poriadku.“

„Nie deti, tie si poznám. Ale tí únoscovia?“

Na brehu mora sedí rybár a vyloví zlatú ryбку.

„Ak ma pustiš, splním ti želanie.“

„Chcem most z Európy do Ameriky. Na mori mi je zle a lietania sa bojím.“

„Nehnevaj sa, ale to je veľmi ťažké. Tých pilierov, vlnolamov, množstvo betónu...“

„Tak dobre. Chcel by som pochopiť ženskej myslenie.“

„Safriš, chlape, chceš ten most šesťpruhový, či ti stačia štyri pruhy?“

Dominikáni si pri večernom rozjímaní čítali evanjelium o premenení Pána na vrchu, ako Kristovi zbelel odev. Vtom sa jeden ozval: „Všimol si si, otec Juraj, že Klimentov odev je belší ako tvoj?“

Všetci sa smiali, najviac Kliment.

Otec Juraj odpovedal: „U novicov to je bežné...“

Ráno po svadbe v Káne Galilejskej sa pomaly chlapi prebúdzajú s veľkými bolesťami hlavy... Jeden hovorí: „Ja mám taký strašný smäd. Nezbehne niekto po vodu?“

Ježiš sa zdvihne a ochotne vykročí. Všetci zborovo naňho spustia: „Nie, ty už, prosím, nie!“

VTIPPARÁDA

„Drahý, ty nemáš rád nikoho z mojej rodiny!“

„Ale to vôbec nie je pravda! Napríklad mám oveľa radšej tvoju svokru ako moju.“

Smrtka sa prechádza po cintoríne a zazvoní jej mobil.

„Áno, šéfe? Čo potrebujete? Som v archíve.“

Wikipédia: „Ja poznám všetko!“

Google: „Ja nájdem všetko!“

Facebook: „Ja poznám všetkých!“

Internet: „Ale bezo mňa ste v keli!“

Elektrina: „Všetci sa upokojte!“

Historický záznam kronikára z Palestíny spred dvoch tisícročí:

„Vlani nás prepadli krdle kobylek. Bolo to naozaj hrozné! Všetko nám zožrali... Len prorok Ján Krstiteľ si pochvaloval, že si ich zavaril vyše päťdesiat pohárov...“

Zvieratá robia párty a na nákup pošlú slimáka. Čakajú dve, tri, štyri hodiny a slimáka nikde. Po chvíli začnú hundrať. Slimák vyjde spoza kríka a hovorí: „Ked' neprestanete hundrať, nikam nepôjdeme!“

Mama vložila do škatule s pečivom lístok s textom: TOTO PEČIVO NEJEDZTE! Po čase otvorí škatuľu, v ktorej nájde lístok: AKÉ PEČIVO?

„Dežko, povedz nám dve zámená.“

„Kto? Ja?“

„Výborne!“

Študent príde na skúšku, vytiahne si lístok s otázkou, prečíta ho, nahodí zhrozený výraz a pýta sa:

„Pán profesor, môžem si vytiahnuť inú otázku?“

„No tak dobre,“ povie profesor v očividne dobrej nálade.

Ale toto sa opakuje niekoľkokrát, až nakoniec profesora prejde trpezlivosť a hovorí:

„Dajte index!“ a zapíše mu trojku.

Keď študent celý šťastný odíde, asistent sa pýta:

„Prečo ste mu tú skúšku dali urobiť? Ved' nič nevedel?“

„Niečo vedieť musel, keď tak usilovne hľadal.“

Príde Janko domov zo školy a hovorí svojej mame: „Mami, predstav si, že som dostal jednotku.“

Mama: „Vážne?“

Janko: „Nie, iba si to predstav.“

Pán farár rozhorčene hovorí:

„Kostol prázdny, nikde nikoho, ani organista neprišiel. Kto dnes bude hrať?“ Kostolník odpovedá:

„Slovensko s Kanadou.“

Učiteľka sa pýta prváčka:

„Janko, čím je teraz tvoj otecko?“

„Prosím, pacientom.“

„Ale ja chcem vedieť, čo robí.“

„Kýcha a kašle.“

„A keď je zdravý, čo robí?“

„Vtedy ani nekašle ani nekýcha.“

„Vôbec mi nerozumieš. Chcem vedieť, čím je tvoj otecko, keď nie je chorý a keď nekašle ani nekýcha.“

„Vtedy je zdravý.“

Mišo vraví kamarátovi: „Tak si predstav, že som včera našiel to moje tričko, čo som pred mesiacom stratil.“

„A kde bolo?“

„Pod košeľou...“

Farská kronika od 2. decembra do 31. decembra 2024

Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:

Juraj Púčík

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Štefan Gál, 90 r.

Helena Kozáriková, 71 r.

Milan Hluzák, 68 r.

Mária Tomková, 98 r.

Vlasta Karaková, 67 r.

Stanislav Prekopp, 88 r.

Magdaléna Karaková, 79 r.

Dagmar Šándorová, 60 r.

Ivan Bandík, 77 r.

Kurt Konrád, 63 r.

Soňa Páleníková, 76 r.

Erhard Steinemann, 83 r.

Alena Bodorová, 56 r.

Hľadáme spolupracovníkov do redakcie

*Ak máte dar tvorivosti, viete písať alebo
cítite povolanie akokoľvek inak pomáhať
farskému časopisu Bartolomej, budeme
radi, keď sa nám ozvete a pridáte sa
k nám. Píšte na: bartolomej@farapd.sk.*

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98

Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej

Periodicita: mesačná

Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671

Cena výtlačku: 0,70 €

ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898

e-mail: alozj.vlcko@gmail.com

Vedúca vydania: Petra Humajová

Grafika: Beáta Voskárová

Redaktori:

Jozef Repko, Oto Dokoupil,
Jozef Durkot, Peter Valachovič,
Elena Cagáňová, Anna Gálová, Štefan
Kollár, Anežka Kútiková, Mária
Melicherčíková, Peter Pikulík, Mária
Pytlková, Mária Suríková, Eva Trepáčová

Kontakt:

tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:

str. 1 - Pavel Melicherčík

str. 2, 3, 36 - Mária Melicherčíková

str. 30 - www.monos-connexion.eklablog.com

str. 35 - Mária Kvetová (hore), Mária

Melicherčíková (dole)

Tlač: Patria I., spol. s r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Pod'akovanie za službu vo farnosti, Pastoračné centrum v Prievidzi, 19. januára 2025

Ekumenická bohoslužba v Kostole Najsvätejšej Trojice v Prievidzi, 25. januára 2025

